

Wie wil er redactielid worden van het Advocatenblad?

Het *Advocatenblad* is hét algemene vakblad voor advocaten, en presenteert juridische analyses, achtergrondbeschouwingen en nieuws over de beroepsgroep en over die rechtsonwikkelingen die voor advocaten van belang zijn. Het blad is het officiële orgaan van de Orde; voor de redactionele pagina's, de niet-Ordepagina's, is een onafhankelijke redactie van zo'n tien advocaten verantwoordelijk.

In de redactie zijn de diverse rechtsgebieden, soorten kantoren en regio's van de balie goed vertegenwoordigd, zij het dat we een advocaat zoeken die (ook) thuis is op bestuursrechtelijk terrein. Gezien de huidige samenstelling hoopt de redactie op een vrouw, die werkt buiten de Randstad, al zijn gemotiveerde mannelijke kandidaten vanzelfsprekend ook welkom.

Afgezien van een maandelijkse middag bent u ongeveer een halve dag per maand kwijt aan het lezen van de stukken en de omgang met auteurs; voor het bijwonen van de redactievergadering is een vacatiegeld beschikbaar.

Wat wij bieden: een stimulerende maandelijks vergadering – een middag in Den Haag –, verbreding van de horizon, uitbreiden van uw redactionele (of schrijf)ervaring en sowieso: afwisseling in uw advocatenbestaan.

(De redactie)

U kunt mailen of schrijven naar redactiesecretaris Linus Hesselink (zie colofon); informatie is in te winnen bij Linus Hesselink (070-441 52 26) en bij advocaat Pieter Nabben (023-553 02 30).

AGENDA

Is Amerikaans recht een oxymoron?

Op 22 september 2004 houdt prof. S.B. Pesser (Northwestern University, VS) een lezing op Universiteit Nyenrode met als titel 'Is Amerikaans recht een oxymoron?' De lezing heeft een specifieke focus op de laatste trends in Amerikaans ondernemingsrecht en de Amerikaanse politiek. Pessers bekleedt een gedeelde leerstoel aan de Northwestern Law School en is auteur van het boek 'Piercing the Corporate Veil'. Hij is expert op het gebied van aandeelhoudersaansprakelijkheid voor ondernemingsschulden. De lezing vangt aan om 14:00 en duurt tot 17:00. De kosten zijn € 150 en er kunnen 3 NOVA-opleidingspunten verdiend worden.

Professor mr. T.J. Dorhout Mees-prijs

Evenals in 2003 kunnen beginnende auteurs met een recent geschrift op het gebied van het verzekingsrecht – waarbij met name wordt gedacht aan, eventueel nader bewerkte, scripties van studerende of sedert kort afgestudeerde juristen – meedingen naar de Dorhout Mees-prijs. De mede door het Verbond van Verzekeraars in Nederland ter beschikking gestelde prijs bedraagt € 1.500. De omvang van het werkstuk mag niet meer bedragen dan 40 pagina's, getypt met anderhalve regelafstand op A4-formaat. Het werkstuk moet voor 15 januari 2005 worden ingezonden. Aanvullende voorwaarden van deelneming zijn verkrijgbaar bij mw. mr. A.M. Klunne, Postbus 1507, 3000 BM Rotterdam, tel: 010 - 217 26 11.

column

JOOST BEVERSLUIS

You don't want to know who my lawyer is

Een van mijn cliënten ooit was een Israëliër. Hij daagde op in overhemd met korte mouwen, zonder das. 'Zo lopen zelfs advocaten er bij in Israël', verklaarde hij uit eigen beweging. Ik zag en hoorde het aan, geharnast in een blauw pak met das, waarin ik mij een aangeklede aap voelde. Tot emigratie heeft het niet geleid – een der weinige verzakingen van toen waarop ik zonder spijt of berouw terugkijk. Wel tot een blijvende belangstelling voor de kledij van de balie.

De advocaten *dress code* is *multiple* geworden en sterk veranderd, maar bereikte al met al intussen een niveau van eclecticisme en tegelijk een staat van verkalking die schreeuwen om verandering. Met Judith Mair – je weet wel: die gelaarsde Duitse kantoorgoeroe – meen ik dat het tijd is voor een kantooruniform. Er moet anders gevarieerd worden, minder 'Vinex'. En denk eens aan de voortdurende expressie van 'der Wille zur Macht', en de totale ban op textiele dissonanten, die binnen bereik komen. Ik geef een paar voorbeelden.

De Roos & Pen kunnen in streepjespak blijven optreden, maar dan van die hele brede strepen en een ruimzittend, hooggeknoopt jasje met slobberbroek, wat overigens toch al mode is. Het zal Spong ook goed staan, echt waar, geen grapje. De wat meer *slazy* strafpleiters kunnen zich intussen beter niet wagen aan zo'n tenue. Je moet natuurlijk niet in tekenen geloven, maar ook dat kun je overdrijven.

Bij Nauta treedt een manager aan met echte bevoegdheden, zo weten we uit alle kranten. Is het niet een idee om de uitgedunde sectie M&A nieuw elan en esprit de corps te verschaffen met een verplicht te dragen *double breasted* facsimile van een prospectus uit de tijd dat 'het niet op kon' en dassen in kantoorblauw met een ingebouwd LED-tje waarop de AEX-koersen langsstromen – de dames een aldus bedrukt *deux-pièces* en een leren touwstrikje dat vanzelf valt als een \$-teken (zo'n banner op borsthoogte geeft maar verlegenheid over en weer tijdens overleg).

Voorbij Amersfoort, gezien vanuit de Randstad, valt te denken aan enige vorm van kiel of voorschoot, als teken van worteling in de provinciale ruziecultuur. Opgesierd natuurlijk met meer eigentijdse uitdrukkingen van kwaliteiten en verwachtingen, zoals een prominente kerktoren in de omgeving of aibaar kleinvee. In de agrarische praktijk past de kiel zonder meer.

En voor het 'leuke' Kennedy & Van der Laan: die hondsdolle kronkelarij niet alleen meer op het briefpapier, maar ook op een strak sluitend, naar aluminiumfolie neigend trainingspak, waarin de ganse leuke meute zich 's morgens meldt voor de nieuwe uitdaging.

Onlangs waarschuwde minister Donner weer tegen de rot die bepaalde geledingen van de balie aanvreet. Geledingen die werken, niet voor de overheid uiterwaard, maar voor criminele organisaties. De desbetreffende collega's – if any – doen er goed aan zich onopvallend te kleden, een beetje zoals nu nog iedereen doet dus. Symbolisch én functioneel kan daar zijn een tatoeage, waardoor leden van het gilde elkaar herkennen, op straat en elders. En dan het liefst eentje die opspeelt wanneer de capo wiens brood men eet via een of andere *remote control* alle hens aan dek roept (een idee dat mij te binnen viel na lezing van een boek waarvan ik de titel helaas kwijt ben).

Centraal Beheer rechtsbijstand geeft T-shirts uit met de tekst 'You don't want to know who my lawyer is'. Ik draag hem als pyjama. Zouden zijzelf dat shirt op het werk dragen?